

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Bělohávkem ve věci

žalobce:

T. Š. narozený
bytem
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Havelkou LL. M.
sídlem Běchovická 701/26, 100 00, Praha 10 - Strašnice

proti

žalované:

ČR - Ministerstvo spravedlnosti, IČO: 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10, Praha 2 - Nové Město

o zaplacení 402 914,90 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna **zaplatit** žalobci 113 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 10% p.a. od 1. 2. 2020 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. **Zamítá se** žaloba v části, kterou se žalobce domáhá zaplacení 289 914,90 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 1. 2. 2020 do zaplacení.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě **nákladů řízení** 45 204 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. **Žalovaná** je povinna nahradit náklady **státu** České republiky – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 v rozsahu 100%, přičemž výše nákladů bude určena v samostatném usnesení, do 3 dnů od právní moci tohoto samostatného usnesení na účet zdejšího soudu.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 1. 2. 2020 domáhá po žalované úhrady částky v celkové výši 402 914,90 Kč. Žalobce se jednak žalobou domáhá finančního zadostiučinění za nesprávný úřední postup ve formě nepřiměřené délky řízení vedeného u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce uvádí, že se jednalo o trestní řízení, v rámci kterého byl stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu pletich při veřejné soutěži a veřejné dražbě, přičemž toto řízení skončilo zprošťujícím rozsudkem z důvodu, že v žalobě označený skutek není trestným činem. Žalobce uvádí, že naříkané trestní řízení trvalo šest let a pět měsíců. Vychází ze základní částky odškodnění ve výši 19 000 Kč a na finančním zadostiučinění tak požaduje částku 102 914,90 Kč. Žalobce se dále domáhá nároku v souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí, za které označuje usnesení o zahájení předmětného trestního stíhání. V tomto směru žalobce uvádí, že bylo zasaženo do jeho dobrého jména a soukromí, že řízení bylo medializováno, a dále, že jeho jméno bylo často spojováno se spácháním předmětného trestného činu na zasedání zastupitelstva města [REDAKCE] a to v souvislosti s oponenty spoluobviněné [REDAKCE] K [REDAKCE] M [REDAKCE]. Z tohoto titulu žalobce požaduje 100 000 Kč. Žalobce dále uvádí, že trestní stíhání mu způsobilo duševní útrapy a zásah do jeho důstojnosti, vážnosti, cti a soukromí. V tomto směru poukazuje zejména na to, že 12. 9. 2012 byl v rozporu se zákonem předveden k výslechu, který se však stejně konat nemohl, neboť se tohoto neúčastnil jeho obhájce. Toto v něm vyvolalo pocit ponížení, znepokojení a úleku. Žalobce dále uvádí, že byl zasažen jeho rodinný život, když došlo ke zhoršení vztahů s nezletilými dětmi, sousedy a přáteli, a dále, když se v důsledku trestního stíhání s manželkou rozvedl. Za tyto další zásahy požaduje žalobce zadostiučinění ve výši 200 000 Kč.
2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila podáním z 30. 7. 2020, ve kterém konstatovala, že nebyl dostupný spisový materiál a sporuje jak existenci nezákonného rozhodnutí, tak nesprávného úředního postupu i vznik nemajetkové újmy. Pokud jde o délku řízení, uvádí, že ta je odůvodněna složitostí věci a z tohoto důvodu lze tuto považovat za přiměřenou. Pokud jde o nezákonná rozhodnutí, pak poukazuje na to, že finanční zadostiučinění má být poskytováno pouze tehdy, pokud není dostatečným samotné konstatací porušení práva, přičemž zásahy do osobnostní sféry musí být konkrétně tvrzeny a prokazovány, což žalobce nečiní.
3. Ze shodných tvrzení účastníků má soud za prokázané, že žalobce žalobou uplatněný nárok u žalované předběžně uplatnil, a to dne 31. 7. 2019.
4. Z článku na serveru [REDAKCE] ze 17. 11. 2015 „[REDAKCE]“ soud zjistil, že tento deník informuje o zahájení předmětného trestního stíhání a rekapituluje jeho tehdy aktuální průběh, tedy čeho se trestní řízení týká a co obžalovaní ve věci vypověděli a jaký je jejich názor na tvrzená podezření. Z článku na serveru [REDAKCE] z 20. 5. 2009 s názvem „[REDAKCE]“ soud zejména zjistil, že tento článek byl vydán před zahájením trestního stíhání, tedy o tomto stíhání tento deník nemohl nijak informovat. Z obsahu se pak podává, že žalobce odstoupil z funkce místostarosty a článek se zabývá důvody tohoto odstoupení s tím, že uvádí názor, že policejní vyšetřování pravděpodobně tímto důvodem odstoupení nebylo, když v dané době bylo stíhání žalobce zastaveno pro nedostatek důkazů. Z článku na www.idnes.cz ze dne 3. 4. 2017 soud zjistil, že tento deník informoval v obecné rovině o probíhajícím trestním stíhání s tím, že uvádí předmět tohoto trestního stíhání a prezentuje i názor žalobce, že stíhání je nedůvodné a že radní o ceně veřejných zakázek věděli. Z článku na serveru www.idnes.cz z 1. 3. 2013 s názvem „[REDAKCE]“ soud zjistil, že tento deník informoval o průběhu trestního řízení a o tom, že městu byl přidělen opatrovník z důvodu tohoto trestního řízení. Z článku nebylo možno zjistit, že by se v tomto orgány činné v trestním řízení nezákonně vyjadřovaly k průběhu tohoto řízení. Souhrnně tak soud uvádí, že z těchto novinových článků nebylo možno učinit závěr, že by orgány činné v trestním řízení daly podnět k této medializaci, či tuto nějak jinak iniciovaly, ani to, že by se orgány činné v trestním řízení k průběhu trestního řízení jakkoliv negativně vyjadřovaly, když články obsahují pouze obecné informace, které si opatřila příslušná média.

5. Z účastnického výsledku žalobce soud zjistil, že tento byl trestním stíháním dotčen na svém dobrém jméně, důstojnosti, vážnosti a cti. Soud má za prokázané, že žalobce trestní stíhání úkorně vnímal zejména s ohledem na to, že do konce roku 2010 působil v pozici místostarosty a byl tak činný ve prospěch občanů města [REDACTED]. Soud má za prokázané z účastnické výpovědi žalobce tyto zásahy rovněž v tom směru, že jeho jméno bylo zmiňováno v rámci politického boje na zasedání zastupitelstva, kauza byla medializována s uvedením jména žalobce, převážně však pouze na lokální úrovni, a soud uvěřil i tomu, že se o trestním stíhání v obci vědělo s ohledem na menší velikost města [REDACTED]. K zásahu do důstojnosti, dobrého jména, vážnosti a cti žalobce došlo rovněž tím, že byl předveden dne 12. 9. 2012 k výslechu, a to za situace, kdy tento pro absenci jeho právního zástupce nemohl proběhnout. Z účastnického výsledku žalobce nemá naopak soud za prokázané zásahy trestního stíhání vyvolané v rodinném životě žalobce, když tento sám uváděl, že trestní stíhání bylo pouze jednou z mnoha příčin rozvratu jeho manželství a soud nemá ani za prokázané zásahy v profesní sféře žalobce, když žalobce ani na úrovni skutkových tvrzení konkrétní zásahy netvrdil.
6. Z výpovědi svědkyně [REDACTED] K [REDACTED] M [REDACTED] má soud za prokázané, že trestním stíháním bylo zasaženo do dobrého jména, důstojnosti, vážnosti a cti žalobce, když i z výpovědi této svědkyně soud zjistil, že jméno žalobce bylo v negativních souvislostech s trestním stíháním zmiňováno na zasedání zastupitelstva obce i v období po zahájení trestního stíhání, kdy žalobce již nebyl jako zastupitel činný. Rovněž v souvislosti s tím, že jeho jméno bylo medializováno, zejména na lokální úrovni. Dále v souvislosti s jeho předvedením dne 12. 9. 2012 a rovněž v tom směru, že žalobce byl nucen vysvětlovat okolnosti trestního stíhání svému okolí. Ani z výpovědi této svědkyně nemá soud za prokázané zásadní zásahy trestního stíhání do rodinného soužití, když svědkyně neuváděla, že by se žalobce v důsledku trestního stíhání rozvedl, a pokud jde o zásahy v pracovním životě, pak tyto svědkyně popisovala ve vztahu ke své osobě a pouze dovozovala, že obdobné zásahy byly pravděpodobně i na straně žalobce.
7. Ze spisu Okresního soudu v Chomutově sp. zn. [REDACTED] soud zjistil následující. Dne 1. 8. 2012 bylo Policií České republiky KŘP Ústeckého kraje SKPV vydáno usnesení pod č. j. [REDACTED] kterým bylo zahájeno trestní stíhání T [REDACTED] Š [REDACTED] narozeného [REDACTED] jako obviněného ze spáchání přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku formou pomoci dle § 24 odst. 1, § 220 odst. 1 odst. 2 písm. b) Trestního zákoníku a dále zločinu sjednání výhody při zadávání úřední zakázky při veřejné soutěži o veřejné dražbě podle § 256 odst. 1 a 2 písm. b) c) Trestního zákoníku. Proti usnesení o zahájení trestního stíhání podal žalobce stížnost doručenou 27. 8. 2012. Krajské státní zastupitelství usnesením ze dne 18. 10. 2012 stížnost jakožto nedůvodnou zamítlo. Dne 12. 2. 2013 rozhodla policie o tom, že návrhu na vyloučení věci se nevyhovuje, neboť policie nezjistila překážku, která by kapitánu M [REDACTED] neumožňovala vykonávat úkony trestního řízení v předmětné věci. Ve spise jsou založeny protokoly o vydání věci z roku 2011 a dále kopie dokumentů k objektu mateřské školy, základní školy. Výslech žalobce jakožto obviněného se koná 12. 9. 2012. Dne 24. 10. 2012 je slyšen svědek A [REDACTED] 3. 10. 2012 svědkyně A [REDACTED] 8. 11. 2012 [REDACTED] G [REDACTED] 15. 11. 2012 [REDACTED] D [REDACTED] 18. 10. [REDACTED] G [REDACTED] 16. 11. 2012 [REDACTED] D [REDACTED] 7. 11. 2012 [REDACTED] H [REDACTED] 7. 1. 2013 [REDACTED] H [REDACTED] 15. 10. 2012 J [REDACTED] H [REDACTED] 7. 1. 2013 pan K [REDACTED] 15. 11. 2012 [REDACTED] K [REDACTED] 26. 11. 2012 [REDACTED] K [REDACTED] 16. 11. 2012 svědek K [REDACTED] 24. 10. 2012 svědek M [REDACTED] 7. 11. 2012 svědek M [REDACTED] 8. 11. 2012 svědek S [REDACTED] 16. 10. 2012 svědek [REDACTED] S [REDACTED]. Ve spise poté následují úřední záznamy o výslechu svědků, které předcházejí zahájení trestního stíhání. Obsah svazku 3, 4, 5, 6 a většiny svazku 7 jsou potom listinné důkazy týkající se prověřování spáchání trestné činnosti respektive činnosti policie, zejména smlouvy o dílo, záznamy z jednání města a podobně. Dne 15. 12. 2013 je sepsán policií návrh na podání obžaloby i ve vztahu k žalobci, který je doručen okresnímu státnímu zastupitelství dne 26. 2. 2013. Obžaloba ve věci poté byla podána i proti žalobci dne 14. 6. 2013. Obžaloba se žalobce týká pouze v bodě 4, předchozí body 1 až 3 se týkají [REDACTED] M [REDACTED]. Dne 4. 7. 2013 byla prodloužena místopředsedou soudu soudci lhůta k provedení úkonu, směřujících k rozhodnutí ve věci do 30. 6. 2014. 3. 7. 2013 žádá žalobce o poskytnutí opisu obžaloby. Ve věci vydává rozhodnutí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dne 13. 12. 2012, toto je součástí spisu. A dále pak 31. 7. 2013 rozhodnutím ze dne 19. 9. 2013 je pak prodloužena lhůta k provedení

úkonu směřujících k rozhodnutí ve věci nejpozději do 31. 7. 2013. Dne 5. 11. 2013 podává M. [redacted] návrh na předběžné projednání obžaloby. Rozhodnutím ze dne 22. 7. 2014 je prodloužena lhůta k provedení úkonu směřujících k rozhodnutí ve věci nejpozději do 31. 1. 2015. Úvodem této žádosti je, že nelze vydat trestní příkaz a nařídít hlavní líčení, když v senátu je 202 neskončených věcí, 100 věcí strašících, ve kterých se koná či je nutno konat hlavní líčení a dále s tím, že přednostně jsou vyřizovány nově napadlé věci vazební. Předchozí žádost byla odůvodněna převzetím celkem šedesáti sedmi starších věcí po návratu z mateřské dovolené a prvá žádost byla odůvodněna přednostní prací na věcech starších a vazebních. 10. 3. 2015 činí soud žádost o prověření pobytu a zprávy o pověsti na Policii ČR, obvodní oddělení [redacted]. Ve spise je založena evidence rejstříku trestů fyzických osob, z nichž se podává, že žalobce nemá žádné záznamy o odsouzení. Policie odpovídá na součinnost 2. 4. 2015, hlavní líčení je nařízeno v srpnu 2015 na 27. 10. 2015. Soud činí dotaz ohledně pověsti i na Městský úřad [redacted]. Právní zástupce žalobce poté žádá odročení hlavního líčení z důvodu nemoci [redacted]. K [redacted] M [redacted] toto je přeloženo na 16. 11. 2015. Zde je opět žádáno o odročení hlavního líčení, a to zástupcem poškozeného. Zástupce poškozeného 29. 10. 2015 předkládá návrh na uložení povinnosti nahradit škodu poškozenému a to ve výši 1 936 927,72 Kč. Usnesením ze dne 10. 11. 2015 je zrušeno opatrovnictví [redacted] P [redacted] P [redacted] který byl ustanoven opatrovníkem poškozenému městu a to z důvodu oznámení města o změně statutárních osob. Hlavní líčení se koná 16. 11. 2015. Jsou slyšeni obžalovaní a toto je odročeno na 18. a 20. 1. 2016. 18. 11. 2015 žádá právní zástupce [redacted] M [redacted] provedení výslechu dalších svědků, a to konkrétně osmi osob. Hlavní líčení se koná 18. 1. 2016, je opět slyšena obžalovaná M [redacted]. Hlavní líčení pak pokračuje 20. 1. 2016, na tomto jsou slyšeni svědci. Konkrétně tři a jednání je odročeno na 9. 3. 2016. Z obsahu spisu se dále podává, že další hlavní líčení se konalo 9. 3. 2016. Jsou slyšeni svědci a hlavní líčení je odročeno na 9. 5. 2016 za účelem výslechu dalších svědků. Soud rozhoduje v mezidobí o odměně opatrovníka a o svědečném. Svědek K [redacted] se omlouvá z hlavního líčení 6. 5. 2016, hlavní líčení se koná a je odročeno na 13. 6. 2016 z důvodu náhlé hospitalizace přísedící, za účelem předvolání obžalované a dalších svědků. Jednání se koná 13. 6. 2016. Na tomto jsou slyšeni svědci. Hlavní líčení je obsáhlé a je poté odročeno na 4. 8. 2016. Usnesením ze dne 2. 8. 2016 je zamítnuta stížnost opatrovníka proti vyúčtování jeho odměny. Dne 25. 7. 2016 žádá právní zástupce [redacted] M [redacted] o zaslání seznamu svědků. Hlavní líčení je nařízeno na 22. 9. 2016, a to je z důvodu neodkladného vyšetření přísedící zrušeno. Dne 16. 9. 2016 kontaktuje soud znalec, který byl předvolán ve věci soudem. Obžalovaný T [redacted] Š [redacted] souhlasí 20. 9. 2016 s konáním hlavního líčení v jeho nepřítomnosti. Hlavní líčení se koná 4. 8. 2016, jsou slyšeni svědci, čtena řada listinných důkazů. Jednání je odročeno na 22. 9. 2016 a z dříve založených listin se podává, že toto bylo odročeno. Z hlavního líčení se poté omlouvá znalec Janka a hlavní líčení nařízené 22. 9. 2016 je zrušeno a je nařízeno na 1. 12. 2016. Zde žádá zástupce [redacted] M [redacted] o odročení a 6. 12. 2016 žádá tento zástupce o informaci, zda byli voláni znalci a jací svědci byli voláni soudem. Hlavní líčení se koná 15. 12. 2016. Jsou slyšeni svědci a rovněž znalec Ing. Bc. Bohuslav Jiruška. Hlavní líčení je odročeno na 6. 2. 2017. V lednu 2017 právní zástupce [redacted] M [redacted] opět žádá informaci, kdo je předvolán na hlavní líčení. Hlavní líčení se koná 6. 2. 2017. Jsou slyšeni svědci, je slyšen znalec Jiruška a líčení je odročeno na 3. 4. 2017. Ve spise poté navazují listiny na č. l. 2088 zařazené ve svazku 9 trestního spisu, z kterých se podává, že žalobce souhlasil 29. 3. 2017 s konáním hlavního líčení v jeho nepřítomnosti a hlavní líčení se koná 3. 4. 2017. Na to se dostavil znalec prof. Smejkal s tím, že uvádí, že se nemůže účastnit hlavního líčení 16. 5. 2017. Líčení je odročeno na 22. 5. 2017. Hlavní líčení je poté přeloženo na 26. 5. 2017 za účelem výslechu znalce a toto se koná 26. 5. 2017. Je sdělen podstatný obsah dosavadního průběhu řízení a řízení je odročeno na 26. 6. 2017 za účelem opětovného předvolání znalce a svědků. Z tohoto se omlouvá znalec Janka. Hlavní líčení se koná 26. 6. 2017, jsou slyšeni svědci a je přistoupeno i k výslechu znalce Janky. Tamní líčení je pak odročeno na neurčito za účelem přibrání znalce. Hlavní líčení je v září 2017 nařízeno na 16. 10. 2017, zástupkyně žalobce žádá o jeho odročení. Právní zástupce [redacted] M [redacted] doplňuje důkazní návrhy v říjnu 2017 a hlavní líčení se koná 30. 11. 2017. Jsou slyšeni svědci, dále znalec Janka a toto líčení je odročeno za účelem přibrání znalce, s ohledem na pochybnosti uvedeného znaleckého posudku znalce Jirušky. Soud poté rozhoduje o svědečném a znalečném a je nařízeno neveřejné zasedání na 5. 4. 2018. Ve

spise je pak založen trestní rozsudek Okresního soudu v Chomutově č. j. [REDAKCE] v níž byl žalobce uznán vinným v jiné trestní věci. Z rozsudku se nepodává, zda je pravomocný. Ve věci se poté koná neveřejné zasedání 5. 4. 2018, kde právě tento rozsudek trestního soudu Okresního soudu v Chomutově č. j. [REDAKCE] čten. A na tomto neveřejném zasedání je vyhlášeno usnesení, kterým se věc obžalovaného T. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] vylučuje k samostatnému projednání s tím, že bude nadále vedena a rozhodována pod sp. zn. [REDAKCE]. Písemné vyhotovení tohoto usnesení z 5. 4. 2018 je na č. l. 2234, rovněž je uvedeno č. j. [REDAKCE]. Důvodem pro vyloučení věci k samostatnému projednání je skutečnost, že žalobce T. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] byl nepravomocně odsouzen právě v této jiné trestní věci a tedy je zde překážka pokračování v řízení, která u druhé obžalované K. [REDAKCE] M. [REDAKCE] daná není, proto je věc řešena dále samostatně. Dne 6. 4. 2018 žádá zástupkyně T. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] Mgr. Stanislava Jurčíková o nařízení hlavního líčení a navrhuje provedení důkazu. Tamní líčení je nařízeno na 7. 5. 2018, ve spise je založen aktuální opis z rejstříku trestů žalobce, z něhož se podává, že žalobce není pravomocně odsouzen. Soud činí součinností dotazy. Hlavní líčení se koná 7. 5. 2018, je slyšena svědkyně M. [REDAKCE] hlavní líčení je pak odročeno na neurčito za účelem vyčkání rozhodnutí ve věci [REDAKCE] Krajským soudem v Ústí nad Labem. Přípisem z 6. 8. 2018 žádá zástupkyně žalobce o nařízení hlavního líčení s tím, že ve věci vedené pod sp. zn. [REDAKCE] byl žalobce odvolacím soudem obžaloby v plném rozsahu zproštěn, tedy odpadla překážka pro pokračování v řízení. Tamní líčení je nařízeno na 8. 10. 2018 a 9. 10. 2018 a z opisu z evidence přestupků se podává, že ohledně žalobce nejsou vedeny žádné údaje v tomto registru. Ve spise je pak založen protokol z jednání Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. [REDAKCE] z kterého se podává, že žalobce byl zproštěn obžaloby v této jiné trestní věci. Tamní líčení se koná 8. 10. 2018 a je odročeno na 2. 11. 2018 za účelem pokračování v čtení protokolu z předchozích hlavních líčení. Hlavní líčení je zrušeno z důvodu nemoci soudce a je poté nařízeno na 6. 12. 2018. Hlavní líčení se koná 6. 12. 2018 a je odročeno na 2. 1. 2019 za účelem pokračování ve čtení protokolu o předchozích hlavních líčení a dokončení dokazování. Toto další líčení se koná, jsou čteny protokoly o hlavním líčení a toto je odročeno na 31. 1. 2019 za účelem dokončení dokazování. Ve spise je založen opis evidence rejstříku trestů žalobce k 31. 1. 2019, z kterého se podává, že nebyl pravomocně odsouzen. Hlavní líčení se koná 31. 1. 2019 a na tomto je vyhlášen zprošťující rozsudek. Lhůta pro vyhotovení rozsudku je poté prodloužena rozhodnutím ze 14. 2. 2019, žádost je odůvodněna obsáhlostí a složitostí věci, třemi jednacími dny v týdnu a vyhotovováním odůvodnění dalších rozsudků, zejména rozsudků další obsáhlé věci vyhlášené ve stejný den, která čítá přes tři tisíce stran. Lhůta pro vyhotovení rozsudku je poté prodloužena znovu 15. 4. 2019 z obdobných důvodů. Písemné vyhotovení rozsudku Okresního soudu v Chomutově ze dne 31. 1. 2019 je založeno pod č. j. [REDAKCE] na tomto je vyznačena doložka právní moci k 6. 8. 2019. Tímto rozsudkem byl obžalovaný T. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu. Rozhodnutí čítá 46 stran a pokyn k jeho vypravení byl dán 13. 6. 2019. Řízení tak ve vztahu k žalobci pravomocně skončilo 6. 8. 2019.

8. Z opisu z rejstříku trestů žalobce soud zjistil, že tento nebyl v minulosti odsouzen.
9. Soud ve věci učinil závěr o skutkovém stavu, který koresponduje s výše popsánymi skutkovými zjištěními. Toto se týká zejm. průběhu trestního řízení a úkonů v něm učiněných. Pokud jde o zásahy vyvolané trestním řízením (nezákonným rozhodnutím) do osobnostní sféry žalobce, z provedeního dokazování soud zjistil, že žalobce byl tímto zasažen na své důstojnosti, cti, vážnosti a dobrém jménu – blíže tyto zásahy soud rozvádí níže, v části odůvodnění týkajícího se nemajetkové újmy vyvolané vydáním nezákonného rozhodnutí.
10. Z důkazů v řízení provedených byla učiněna skutková zjištění pro posouzení důvodnosti žalobou uplatněného nároku, jak jej soud níže podává, plně postačující. Soud v odůvodnění rozsudku nerozvádí dílčí skutková zjištění učiněná z těch provedených důkazů, o něž rozhodnutí o věci samé posléze neopřel. Soud tak nehodnotil stížnost žalobce ze 14. 9. 2012 na nezákonný postup Policie ČR a rovněž stížnost na průtahy K. [REDAKCE] M. [REDAKCE] z 1. 2. 2018 na průtahy v řízení, a dále přípis Okresního soudu v Chomutově ze 14. 5. 2019 a ani žádost o přezkum stavu řízení žalobce z 29. 4. 2019, a to vše z důvodu, že ve věci byl k důkazu proveden celý trestní spis, ze

kterého se podává průběh trestního řízení a vyhodnocení těchto důkazů tak nebylo pro posouzení otázky nesprávného úředního postupu zapotřebí. Soud dále nehodnotil žádost o vysvětlení a oznámení o podezření ze spáchání trestného činu pomluvy ze 4. 3. 2013, neboť toto se netýkalo žalobce, ale K. M., kterým se tato jiná obžalovaná domáhala nápravy informací, zveřejněných v článku v deníku Mladá fronta Dnes z 1. 3. 2013.

11. Soud posoudil věc po právní stránce podle těchto ustanovení:

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v účinném znění (dále i jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 OdpŠk právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobily odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Podle § 26 OdpŠk, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem ("o.z.").

Podle § 14 odst. 1 OdpŠk se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.

Ust. § 15 odst. 2 OdpŠk pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

12. V řízení bylo prokázáno, že žalobce svůj nárok u žalované předběžně uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1, 3 OdpŠk, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).
13. Předpokladem odpovědnosti státu za škodu je splnění tří podmínek: 1) existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem nebo nezákonným rozhodnutím a vznikem škody. Nezákonné

rozhodnutí nebo nesprávný úřední postup a vznik škody tudíž musí být ve vzájemném poměru příčiny a následku.

14. Žalobce se podanou žalobou domáhá **zadostiučinění za nesprávný úřední postup ve formě nepřiměřené délky řízení** ve výši 102 914,90 Kč.
15. Soud se tak nejprve zabýval otázkou, zda orgány činné v trestním řízení vydaly rozhodnutí v předmětném řízení v přiměřené lhůtě ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí zákona. Pro soudní řízení není obecně stanovena žádná lhůta, kterou by bylo možné považovat za přiměřenou. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku (dále i jen „ESLP“) za aspekty přiměřenosti lhůty považuje jednak zájem účastníka na rychlém vyřízení věci a jednak obecný zájem na řádném výkonu spravedlnosti. Přitom přihlíží ke složitosti věci, chování účastníků a státních orgánů a významu řízení pro účastníka. Tomu odpovídá i ustanovení § 31a odst. 3 zákona, dle kterého soud přihlíží při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného. Tato kritéria se pak použijí i na zjištění, zda byla délka řízení přiměřená (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 35/2012).
16. Předmětné trestní řízení trvalo ve vztahu k žalobci od 1. 8. 2012, kdy bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání, do dne 6. 8. 2019, kdy nabyl právní moci zprošťující rozsudek. Tedy celková délka řízení ve vztahu k žalobci činila 7 let (a 0 měsíců), což je doba s ohledem na veškeré dále rozvedené okolnosti nepřiměřená. Soud tak dospěl k závěru, že došlo v posuzovaném soudním řízení k nesprávnému úřednímu postupu ve formě nepřiměřené délky řízení.
17. K uvedenému závěru vede soud právě již vyhodnocení kritérií § 31a odst. 3 OdpŠk.. O nepřiměřené délce řízení svědčí zejména vyhodnocení kritéria postupu orgánu veřejné moci, když v tomto ohledu je třeba vyjít z toho, že usnesení o zahájení trestního stíhání bylo vydáno dne 1. 8. 2012, přičemž návrh na podání obžaloby byl policií podán Okresnímu státnímu zastupitelství až dne 26. 2. 2013, tedy po lhůtách, předvídaných § 159 odst. 1 trestního řádu. Dále o nepřiměřenosti celkové délky řízení hovoří skutečnost, že soudu první instance byla obžaloba podána dne 17. 6. 2013, soud však první úkon, směřující k rozhodnutí ve věci, učinil až 31. 8. 2015, když nařídil hlavní líčení na 27. 10. 2015. Tedy od podání obžaloby uplynulo do nařízení prvního hlavního líčení dva roky a dva měsíce. Soudci byla sice vedením soudu opakovaně prodloužena lhůta k provedení úkonů směřujících k rozhodnutí ve věci, a to konkrétně dne 4. 7. 2013, dne 19. 9. 2013 a dne 22. 7. 2014. Ve všech těchto případech však bylo důvodem pro prodloužení lhůty k učinění úkonu směřujících k rozhodnutí ve věci to, že příslušný trestní senát je zatížen velkým počtem neskončených věcí, z toho řadou věcí starších, a tím že přednostněji jsou tímto trestním senátem vyřizovány nově napadlé věci vazební. Tedy ačkoliv byly lhůty k provedení úkonu směřujících k rozhodnutí ve věci prodlužovány, pak nikoliv z důvodů, které by bylo možno přičítat žalobci, a je nutno z tohoto důvodu dospět k závěru, že tímto došlo k prodloužení celkové doby řízení, za což odpovědnost stát. Za období průtahu v řízení lze považovat i konec řízení, kdy samotný rozsudek trestního soudu byl ve věci vyhlášen dne 31. 1. 2019, pokyn k rozeslání písemného vyhotovení však byl dán až dne 13. 6. 2019. Tedy soudu trvalo pět měsíců vyhotovit písemné znění předmětného rozhodnutí, což opět nelze přičítat k tíži žalobce, i přesto, že se jednalo o rozhodnutí obsáhlé a že lhůta k vyhotovení tohoto rozhodnutí byla jinak soudci řádně prodlužována. Pro opačný závěr - tedy o tom, že celkovou dobu řízení nutno považovat ještě za přiměřenou - nesvědčí ani ostatní kritéria dle § 31a odst. 3 odškodňovacího zákona, když řízení bylo sice složitější, nicméně ani nadstandardní složitost celkovou délku řízení neodůvodňuje, zejména s ohledem na výše citovaný průtah v období od podání obžaloby do nařízení hlavního líčení, a celkovou délku řízení nelze považovat za přiměřenou ani vzhledem ke kritériu chování účastníků, když žalobce svým chováním délku řízení nezapříčinil; význam řízení naopak svědčí pro závěr o nepřiměřenosti délky řízení (trestní řízení je dle ESLP řízením s typově zvýšeným významem).

18. V důsledku porušení práva žalobce na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě tomuto vznikla nemajetková újma (presumovaný vznik újmy žalovaná nevyvracela), kterou je nutno odškodnit v penězích, neboť žádné okolnosti, pro něž by bylo na místě spokojit se v dané věci pouze s konstatováním porušení práva (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2828/2011) soud neshledal.
19. Postup při určení přiměřené výše peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou řízení stanovil ve své ustálené judikatuře Nejvyšší soud. Zdůraznil, že pro zachování jednotnosti rozhodování ve věcech odškodnění za porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě je nezbytné, aby soudy ve svých rozsudcích podrobně vysvětlily, z jaké základní částky odškodnění vyšly a jakým způsobem, včetně procentního vyjádření, zohlednily kritéria uvedená v § 31a odst. 3 písm. b) až e) OdpŠk při určení konečné výše odškodnění (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2010, sp. zn. 30 Cdo 3026/2009). Na závěru o výši zadostiučinění by se měla kritéria uvedená v § 31a odst. 3 písm. b) až e) OdpŠk projevit ve stejném poměru, v jakém se podílela na celkové délce řízení; zásadně vhodnou formou tohoto projevu je procentní modifikace základní částky odškodnění za (celé) řízení (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 10. 2012, sp. zn. 30 Cdo 1710/2012). Z konstantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva a Nejvyššího soudu (viz např. rozsudky ze dne 12. 1. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1151/2009, ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 30 Cdo 4889/2009 nebo ze dne 13. 7. 2011, sp. zn. 28 Cdo 4540/2009) plyne, že za soudní řízení lze přiznat účastníku řízení základní částku v rozmezí mezi 15 000 Kč až 20 000 Kč za první dva roky a dále pak za každý další rok řízení.
20. Za posuzované řízení v délce trvání 7 let (a 0 měsíců) tak soud přiznal žalobci základní částku odškodnění ve výši 90 000 Kč, když vycházel z částky 15 000 Kč za první dva roky řízení (každé soudní řízení musí trvat určitou dobu, přičemž nemajetková újma v prvních letech trvání řízení není příliš závažná), a z částky 15 000 Kč za každý další rok řízení, tj. z částky 1 250 Kč za každý další měsíc řízení. Tuto částku zvolil soud s ohledem na to, že celková délka řízení nebyla sice přiměřená, ale zároveň neshledal soud důvody pro závěr, že je ve věci na místě vyjít z vyšší částky základního ročního odškodnění, když toto je dle ustálené judikatury přiznáváno až za řízení přesahující dobu 10 let dobu trvání řízení nebo za řízení, kde toto odůvodňuje výjimečné vyhodnocení některého z kritérií dle 31a odst. 3 písm. b) až e) OdpŠk., což zde soud neshledal.
21. Tuto částku pak je nutno upravit, a to (předně) v důsledku demonstrativně vypočtených kritérií uvedených pod písmeny b) až e) § 31a odst. 3 OdpŠk, tj. s přihlédnutím k: b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobily odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného:
- V rámci posouzení složitosti řízení je třeba zohlednit skutkovou, právní i procesní stránku řízení a počet soudních instancí (kritérium podle § 31a odst. 3 písm. b) OdpŠk) – Řízení bylo nadstandardně složitým po stránce skutkové, což se podává již z toho, že trestní soud se musel zabývat skutkově složitou problematikou veřejných zakázek, což se odrazilo i v množství listinných důkazů, když několik svazků trestního spisu je tvořeno pouze listinnými přílohami a rovněž v počtu slyšených svědků, kterých soud v průběhu trestního řízení i policie vyslechly desítky, a rovněž v náročnosti odborného zkoumání, když ve věci byli slyšeni tři znalci. Pro skutkovou složitost věci tak tedy soud snižuje základní částku odškodnění o 20%. Řízení bylo rovněž složitějším po stránce právní, neboť se jednalo o trestný čin proti závazným pravidlům tržní ekonomiky, konkrétně o podezření ze zjednání výhody při zadávání veřejné zakázky (pletichy), což je po právní stránce co do vyhodnocení naplnění znaků této trestné činnosti problematika právně složitější. Pro právní složitost věci tak soud snížil základní částku odškodnění o dalších 10%. Pokud jde o procesní složitost věci, pak soud základní částku odškodnění rovněž ponížil o 10%, neboť velké množství svědků a znalců a s tím související nutnost rozhodovat o svědečném, znalečném a předvolávání těchto svědků se rovněž negativně promítly do délky řízení, kterou však nelze

přičítat primárně k tíži soudu, ale právě procesní složitosti; proto soud i pro procesní složitost věci základní částku odškodnění snižuje o dalších 10%. Pro počet soudních instancí soud základní částku nemodifikoval, když bylo rozhodováno pouze na jednom stupni soudní soustavy.

- Jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, resp. zda poškozený využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení (kritérium podle § 31a odst. 3 písm. c/ OdpŠk). - Pro kritérium jednání poškozeného soud základní částku nezvyšoval, ani nesnižoval, když nebylo možno dohledat úkony, kterými by se žalobce negativně podílel na délce řízení a rovněž ani úkony, kterými by fakticky přispěl k urychlení řízení. Žalobce několikrát žádal soud o nařízení hlavního líčení, nicméně z průběhu naříkaného řízení se podává, že tyto úkony žalobce činil v době, kdy nelze v činnostech soudu hledat průtahy a čistě pro podání takové stížnosti nelze dospět k závěru, že by se žalobce o urychlení řízení zasloužil. Toto kritérium tak zůstalo neutrálním.
  - Kritérium postupu orgánů veřejné moci během řízení (§ 31a odst. 3 písm. d/ OdpŠk) - Soud uvádí, že se na celkové délce řízení negativně promítly průtahy (jak je uvedeno výše). Tuto skutečnost však soud spatřuje dostatečně zohledněnou již tím, že soud ve věci shledal nesprávný úřední postup spočívající v nepřiměřené délce soudního řízení a stanovením peněžité formy zadostiučinění. Mimo uvedená období pak byl postup orgánů plynulý, logický a konstruktivně směřoval k věcnému rozhodnutí. Hodnocení uvedeného kritéria tedy nezakládá ani navýšení, ani snížení hodnoty odškodnění.
  - Významu předmětu řízení pro poškozeného (kritérium podle § 31a odst. 3 písm. e/ OdpŠk) - Evropský soud pro lidská práva tento typ řízení řadí mezi řízení, kterým přisuzuje zvýšený význam pro účastníky (za řízení se zvýšeným významem pro účastníky jsou považována zejména řízení trestní, opatrovnická, pracovníprávní, o osobním stavu, ve věcech sociálního zabezpečení a týkající se zdraví nebo života). Význam předmětu řízení pro žalobce soud shledal jakožto typově zvýšený a proto základní částku soud navýšil o 10 %. Subjektivní zvýšený význam řízení daný pouze délkou řízení žalobce netvrdil a zásahy do osobnostní sféry uplatnil nárokem samostatným (z nezákonného rozhodnutí), tedy toto zde soud duplicitně nehodnotí.
22. Základní odškodnění je tak po zohlednění shora provedených procentních modifikací na místě ponížít o 30 % na výsledných 63 000 Kč. Vzhledem k tomu, že žalovaný žalobci neposkytl jakožto finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nepřiměřené délky soudního řízení žádné odškodnění, soud žalobci přiznal nárok v této výši a ve zbytku tohoto žalobního požadavku, co do částky 39 914,90 Kč soud žalobu zamítl.
23. Žalobce se dále žalobou domáhá **finančního zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou vydáním nezákonného rozhodnutí**, a to v souhrnné výši 300 000 Kč, kterou co do zásahů do osobnostní sféry žalobce rozdělil na částku 100 000 Kč (primárně za medializaci kauzy) a 200 000 Kč (primárně za poškození dobrého jména, pověsti, důstojnosti a cti a rodinného života; zejm. v souvislosti s předvedením dne 12.9.2012).
24. Na jednání konaném dne 11. 1. 2021 pak žalobce specifikoval, že je jedná o nárok jediný, v souhrnné výši 300 000 Kč, přičemž rozdělením jednotlivých položek odškodnění žalobce blíže specifikoval újmu vyvolanou nezákonným rozhodnutím v podobě usnesení o zahájení trestního stíhání.
25. Pokud jde o podmínku existence odpovědnostního titulu, pak soud uvádí, že v řízení vedeném u Okresního soudu v Chomutově sp. zn. [redacted] bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, kterým je ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. a ustálené judikatury usnesení Policie České republiky ze dne 1. 8. 2012, č. j. [redacted]. Za nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 1 citovaného zákona je třeba považovat usnesení o zahájení trestního stíhání v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením

obžalovaného, resp. obviněného. Je tak splněna podmínka existence odpovědnostního titulu, neboť trestní řízení skončilo zproštěním obžaloby.

26. V případě vydání nezákonného rozhodnutí, které bylo pro nezákonnost zrušeno, není dána vyvrátitelná domněnka, že jím byla dotčené osobě způsobena imateriální újma. Naopak, v řízení je na žalobci, aby spolu s odpovědnostním titulem tvrdil a prokazoval i existenci skutečností, které lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce, a vznik nemajetkové újmy vzniklé v příčinné souvislosti s danými skutečnostmi. Teprve dojde-li soud po provedeném dokazování k závěru, že odpovědnostním titulem byla porušena konkrétní práva žalobce a že v důsledku toho vznikla žalobci nemajetková újma, může se zabývat otázkami formy a případně výše zadostiučinění podle § 31a odst. 1 a 2 OdpŠk [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, uveřejněný pod číslem 67/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek].
27. Obecně lze říci, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (k tomu srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivce obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (k tomu srov. nález Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08).
28. Pokud jde o zásahy do osobnostní sféry, tak žalobce uváděl, že trestní stíhání negativně ovlivnilo jeho dobré jméno a znamenalo zásah do soukromí, byla zasažena i jeho čest a dobrá pověst. V tomto směru odkazoval na konkrétní články, které byly ohledně trestního stíhání zveřejněny, a dále žalobce uváděl, že jeho jméno bylo zmiňováno v negativních souvislostech na zasedání zastupitelstva města [redacted]. Pokud jde o konkrétní zásahy, pak žalobce rovněž uváděl, že dne 12. 9. 2012 došlo k jeho předvedení Policií České republiky, pro což nebyly splněné zákonné podmínky, což znamenalo zásah do důstojnosti, vážnosti, cti a soukromí žalobce, neboť byl násilně a veřejně předveden, ačkoliv se z předchozího výslechu konaného 11. 9. 2012 řádně omluvil, a ačkoliv bylo polici i státnímu zastupitelství známo, že ani 12. 9. 2012 nebude moci být výslech realizován, když není přítomen jeho obhájce. Žalobce dále uvedl, že došlo k zásahům v jeho rodinném životě, konkrétně, že trestní řízení bylo jednou z příčin rozvodu, a že byly narušeny jeho vztahy s dětmi, sousedy a přáteli. Na jednání konaném dne 11. 1. 2021 byl žalobce upozorněn ve smyslu § 118a odst. 1, 3 o. s. ř., že je třeba konkretizovat zásahy v části tvrzených zásahů způsobených tím, že jméno žalobce bylo negativně zmiňováno na zasedání zastupitelstva města. Žalobce k tomuto však žádá konkrétní tvrzení nedoplnil.
29. Pokud jde o medializaci celé kauzy, pak žalobce poukazoval na to, že trestní řízení bylo předmětem zpráv médií a k poučení soudu, že medializace je státu přičitatelná tehdy, pokud tuto orgány činné v trestním řízení vyvolaly, iniciovaly, či se v rámci této vyjadřovaly v rozporu s právními předpisy, pak žalobce podáním ze dne 7. 1. 2021 doplnil, že medializace je státu přičitatelná obecně z důvodu, že tuto orgány činné v trestním řízení vyvolaly tím, že trestní stíhání zahájily, a dále poukázal na článek v deníku Mladá Fronta Dnes z 1. 3. 2013 s titulkem „[redacted]“, když z tohoto článku je dle žalobce zcela zřejmé, že tento byl vydán za účelem poškození žalobce, kdy je v daném článku uveden jako spoluobviněný vedle paní K [redacted] M [redacted]. Z daného článku se přitom podává, že právě z důvodu jednání žalobce byl městu [redacted] ustanoven opatrovník, který má dohlížet na hospodaření města.
30. Soud dospěl k závěru, že nezákonným trestním stíháním byla v souzeném případě poškozena čest, dobré jméno, vážnost a důstojnost žalobce.
31. Soud se tak zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním konstatování nezákonnosti rozhodnutí nebo zda žalobci náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 OdpŠk). Při

stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 OdpŠk se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2256/2011). Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, uveřejněný pod číslem 122/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

32. Žalobce byl stíhán pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě, tedy pro trestný čin hospodářský. Obecně lze konstatovat, že tato trestná činnost je spojena s běžnou mírou společenského odsouzení, která nedosahuje tak vysoké intenzity, jako je tomu například u trestných činů proti životu, či zdraví, nebo trestných činů sexuálně orientovaných. Soud toto kritérium vyhodnotil tím, že u porovnávaných případů vyšel z řízení, kde byly rovněž předmětem trestního stíhání trestné činy hospodářské.
33. Jak uvedeno výše, trestní stíhání se vedlo proti žalobci 7 let, nicméně toto kritérium soud v rámci nemajetkové újmy za vydání nezákonného rozhodnutí již nezohledňoval, neboť za délku trestního řízení již přiznal soud žalobci samostatné odškodnění. Zohledněním tohoto kritéria by tak délka řízení byla zohledněna duplicitně.
34. Soud v souzeném případě neshledal zvláštní okolnosti, za nichž k nemajetkové újmě došlo a které by měl při stanovení formy a výše zadostiučinění zohledňovat.
35. Soud se proto zaměřil zejména na vyhodnocení kritérií zásahů do osobnostní sféry žalobce. Soud v tomto ohledu uzavírá, že trestním stíháním bylo negativně zasaženo dobré jméno žalobce, jeho důstojnost, vážnost a čest. Toto soud zjistil zejména z účastnické výpovědi žalobce a svědkyně K. M. Z obou těchto důkazů má soud za prokázané, že o trestním stíhání žalobce se v negativních souvislostech vědělo, neboť je menším městem a jméno žalobce bylo v souvislosti s trestním řízením zmiňováno. Soud má rovněž za zjištěné, že k těmto zásahům došlo tím, že o trestním stíhání vědělo nejbližší okolí žalobce a tento musel okolnosti trestního stíhání vysvětlovat. Dále zásahy do dobrého jména, důstojnosti, vážnosti a cti byly způsobeny i medializací kauzy, v rámci které byl žalobce zmiňován i celým jménem. Zásahy v tomto směru má soud za prokázané i v tom směru, že jméno žalobce bylo zmiňováno na zasedání zastupitelstva obce v situacích, kdy se žalobce po obci něčeho (jako občan) domáhal. Soud naopak v řízení nezjistil jiné zásahy, ani zásahy do sféry rodinné, když žalobce sám potvrdil, že k rozvratu manželství došlo působením řady jiných faktorů nejen trestního stíhání, tedy, že trestní stíhání nebylo příčinou dominantní ani hlavní. Pokud jde o zásahy ve sféře pracovní, pak tyto žalobce vůbec netvrdil. Rovněž tak ani zásahy ve sféře zdravotní, ani zásahy do oblasti sociální sféry žalobce konkrétně netvrdil. Pokud jde o medializaci kauzy, pak soud nezjistil, že by došlo k zásahům přičitatelným primárně státu - tedy že by orgány činné v trestním řízení tuto medializaci vyvolaly, či se v rámci této negativně k osobě žalobce vyjadřovaly. Soud proto tuto medializaci vyhodnotil pouze jakožto dílčí projev zásahů do důstojnosti a cti žalobce.
36. Soud všechna tato kritéria vyhodnotil společně a dospěl k závěru, že žalobci je třeba poskytnout zadostiučinění ve formě finančního odškodnění, když konstatování porušení práva by nebylo dostatečnou satisfakcí za vydání nezákonného rozhodnutí, a to pro svoji nižší intenzitu formy odškodnění. K tomuto závěru vedou zejm. shledané zásahy v osobnostní sféře žalobce.
37. Nejvyšší soud v rozhodnutí R 67/2016 uzavřel, že „Výše zadostiučinění přiznaného podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) na náhradu nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, které skončilo zproštěním obžaloby nebo zastavením, musí odpovídat výši zadostiučinění přiznaného v případech, které se s projednávanou věcí v

podstatných znacích shodují; významnější odchylka je možná jen tehdy, bude-li soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. Nelze-li nalézt takový případ, který by se v podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy (např. z titulu odpovědnosti státu za nezákonné omezení osobní svobody, nepřiměřenou délku řízení, náhrady nemajetkové újmy na zdraví ve formě bolestného nebo ztížení společenského uplatnění, újmy na osobnostních právech v rámci ochrany osobnosti, újmy z titulu porušení zákazu diskriminace podle obecné úpravy i v pracovněprávních vztazích apod.). Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlit, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu.“

38. Soud tak, pokud jde o otázku přiměřenosti finančního zadostiučinění, vyšel z následujících rozhodnutí.
39. Soud vyšel zejména z rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. [REDAKCE] kde v první instanci rozhodoval Obvodní soud pro Prahu 2 pod sp. zn. [REDAKCE]. Tento případ soud vyhodnotil jakožto nejbližší případu souzenému. Tamní poškozený byl stíhán rovněž pro hospodářský trestní čin, konkrétně zkrácení daně, poplatků a jiné povinné platby, tedy míra společenského odsouzení je stejná. U tamního poškozeného trvalo řízení 6 let a 8 měsíců, což je doba de facto identická se zdejším žalobcem a rovněž u tamního poškozeného došlo k odškodnění délky řízení přiznáním zadostiučinění za nemajetkovou újmu, způsobenou nesprávným úředním postupem tak, jako tomu je u žalobce. Shodné je rovněž to, že tamní poškozený byl zasažen na dobrém jménu, cti a důstojnosti tím, že o jeho kauze bylo mediálně informováno, konkrétně ve třech novinových článcích, což je plně srovnatelné s medializací na straně žalobce. Identické u tamního poškozeného je rovněž to, že došlo k zásahům, pokud jde o jeho dobré jméno, vážnost, čest a důstojnost v tom směru, že musel věc vysvětlovat svému okolí. Ani u tamního poškozeného nebyly shledány zásahy v rodinné sféře, ani v pracovní sféře, ani zásadnější zásahy zdravotní. Na rozdíl od žalobce byl tamní poškozený vystaven vyšší obavě o výsledek trestního stíhání, když byl v minulosti již trestně stíhán a vydáním nezákonného rozhodnutí tak byl důvodně vystaven obavě, že mu bude uložen trest nepodmíněný. Na rozdíl od žalobce byl tamní poškozený navíc zadržen na dva dny v cele předběžného zadržení. Tamnímu poškozenému bylo přiznáno odškodnění ve výši 60 000 Kč. Soud v tomto ohledu uzavírá, že ve vztahu k žalobci proto shledal důvodnou vyšší odškodnění ve výši 50 000 Kč, když zohlednil, že na straně žalobce nedošlo k zadržení, ale pouze k předvedení, tedy žalobce nebyl omezen na osobní svobodě v délce 48 hodin a navíc žalobce byl osobou bezúhonnou, tedy byl vystaven nižší míře obav ohledně výsledku trestního stíhání, když mu reálně nehrozilo a nemohl se obávat trestu nepodmíněného odnětí svobody. Z tohoto důvodu tak přiznal soud žalobci odškodnění o 10 000 Kč nižší, tedy částku ve výši 50 000 Kč.
40. Soud provedl dále porovnání i s dalšími dvěma případy řešenými u Obvodního soudu pro Prahu 2, konkrétně pod sp. zn. [REDAKCE] kde tamní poškozený byl rovněž stíhán pro hospodářský trestný čin krácení daně a poplatků, trestní řízení trvalo jeden rok a 8 měsíců a u tamního poškozeného došlo k částečné změně jeho sociálního chování, zásahům do rodinného života, zejména pokud jde o vztahy k manželce a došlo k rozvoji depresí s užíváním léků. Tamní poškozený byl vyššího věku a sociálně se uzavřel. Tomuto poškozenému bylo přiznáno odškodnění ve výši 34 000 Kč. Částka odškodnění přiznaná žalobci ve výši 50 000 Kč je tak odůvodněna i tímto jiným případem, když u žalobce je třeba přiznat odškodnění vyšší, zejména z důvodu, že žalobce byl předveden, dále jeho kauza byla obecně medializována, tedy došlo k vyšším zásahům do důstojnosti a cti, a když soud zohlednil i to, že žalobce byl stíhán v souvislosti s činností, kterou vykonával, v zájmu zajištění věcí veřejných pro fungování obce. I tento případ tak odůvodňuje zadostiučinění ve výši 50 000 Kč.
41. Soud poté provedl srovnání i s dalším případem řešeným zdejším soudem pod sp. zn. [REDAKCE]. U tamního poškozeného trvalo řízení 2 roky a 8 měsíců, jednalo se o podezření ze

spáchání hospodářského trestného činu, přečinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění a u tamního poškozeného nebyly prokázány zásahy ve sféře rodinné, byly prokázány zásahy ve sféře zdravotní a rovněž tamní poškozený byl zasážen na své cti a důstojnosti, neboť se o jeho trestním stíhání vědělo a musel toto vysvětlovat. Tamnímu poškozenému bylo přiznáno zadostiučinění ve výši 70 000 Kč. Na rozdíl od žalobce však tamní poškozený byl pravomocně odsouzen a po dobu 8 měsíců byl tento údaj veden v rejstříku trestů, což mělo zásadní dopad do profesní sféry tamního poškozeného, když to vedlo k zániku jeho funkcí ve statutárních orgánech právnických osob. Soud tedy uzavírá, že i porovnáním s tímto případem je odpovídajícím přiznání zadostiučinění žalobci ve výši 50 000 Kč, když žalobce nebyl pravomocně odsouzen a toto rozhodnutí nemuselo být následně zrušeno, nedošlo k zásahům do profesní sféry na straně žalobce, přičemž u zdejšího žalobce již byla zohledněna délka řízení odškodněním samostatného nároku, což u tamního poškozeného nenastalo.

42. Pokud jde o judikaturu, označenou v porovnání žalobcem, pak soud tuto neshledal použitelnou pro stanovení výše zadostiučinění. Důvodem je zejména skutečnost, že soudu se podařilo dohledat případy, které jsou bližší případu žalobce a naopak případy, označené k porovnání přímo žalobcem se týkají kauz, kde došlo k zásahům jiným, či výrazně intenzivnějším, a proto porovnání s takto označenými případy by bylo příliš obecné a dávalo příliš velký prostor, který by neumožňoval individuální posouzení situace žalobce ve vztahu k jeho individuálně prokázaným zásahům do osobnostní sféry. Toto naopak, u soudem dohledaných případů, možné je, neboť tyto se týkají stejného druhu trestné činnosti, zásahy jsou de facto identické a i kritérium délky řízení těchto bylo povětšinou hodnoceno obdobně. Ve stručnosti k tomuto soud uvádí dále následující.
43. Příklad rozhodovaný Ústavním soudem pod sp. zn. I. ÚS 2551/13 se týkal jiného druhu trestné činnosti, konkrétně zneužití pravomoci veřejného činitele, navíc tamní poškozená vystupovala v pozici starostky obce, naopak zdejší žalobce již funkci místostarosty v době trestního stíhání nevykonával, navíc případ tamní poškozené byl značně více medializovaný. Tedy zásahy u tamní poškozené byly výrazně intenzivnější a nelze tak provést adekvátní srovnání.
44. Rozsudek ve věci Bačák proti České republice se pak obecně týká problematiky odškodňování nesprávného úředního postupu a rovněž označené rozsudky Evropského soudu pro lidská práva se týkají obecně metodiky odškodnění újmy způsobené v případě odnětí svobody, tedy nejsou pro tento případ použitelné.
45. Pokud jde o věc řešenou Městským soudem v Praze pod sp. zn. [REDAKCE], pak se jednalo rovněž o jiný typ trestné činnosti, konkrétně trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných a tamní poškozený byl 2x pravomocně odsouzen a 2x toto rozhodnutí řešil Nejvyšší soud, což činí situaci rovněž neporovnatelnou s případem žalobce.
46. Příklad řešený Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. [REDAKCE] se týkal majetkové trestné činnosti pojistného podvodu a u tamního poškozeného byly shledány zásadní zásahy v profesní sféře, které u žalobce shledány nebyly. Rovněž délka řízení je neporovnatelnou.
47. Pokud jde o případ řešený Městským soudem v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] pak zde soud shledal zcela zásadní zásahy v profesním životě tamního poškozeného a zásah do dřívějších mimořádných úspěchů tamního poškozeného na vědeckém a technologickém poli v důsledku jeho 30leté vědecké práce, což není situace porovnatelná se situací žalobce.
48. Rovněž v případě řešeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] došlo u tamního poškozeného k dominantním zásahům v profesní sféře, když tento byl dočasně zproštěn výkonu služby vojáka, což mělo dopad i do jeho ekonomické sféry a toto vyvolalo problémy ve finančním zabezpečení rodiny. Rovněž toto není tedy případ srovnatelný se zásahy shledanými u žalobce.
49. Konečně ani případ rozhodovaný Městským soudem v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] není s případem žalobcem porovnatelný, když tamní poškozená utrpěla rovněž zásahy v profesní sféře, neboť byla ohrožena její prověrka Národního bezpečnostního úřadu v důsledku tohoto

trestního stíhání, které potřebovala pro výkon svého povolání letušky, a dále tamní poškozená byla zásadně omezena ve svých dispozičních právech k nemovitostem a byla jí zmařena konkrétně doložená možnost prodeje bytu. Rovněž zásahy v oblasti sociální byly prokázány výrazně vyšší a souvisely se šikanózním trestním oznámením a pomluvami.

50. Ze všech těchto důvodů tak soud uzavírá, že žalobcem označené případy nejsou porovnatelné s případem žalobcovým, a proto soud vyšel z judikatury, kterou sám dohledal a která je, jak co do povahy, tak délky, tak zásahů do osobnostní sféry žalobce, případu žalobce výrazně bližší, a proto pro porovnání mnohem lépe použitelná.
51. Úrok z prodlení je odůvodněn § 1968, § 1970 a § 605 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. a stanoviskem občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, dle kterého má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 zákona (§ 605 odst. 2 o. z.). Soud proto přiznal žalobci úrok z prodlení z částky, kterou shledal důvodnou, a to v takto určené výši a za takto vymezené období.
52. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř.; takto prodloužená pariční lhůta odpovídá podmínkám čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná při výplatě peněžních plnění řídí, přičemž soudu současně nejsou známy okolnosti, pro něž by bylo důvodné se domnívat, že stanovení delší lhůty k plnění oproti třídní lhůtě zákonné může způsobit žalobkyni jakoukoliv újmu.
53. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o. s. ř., podle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznává soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.
54. V souzeném případě byl předmět řízení v tarifní hodnotě 100 000 Kč (2x 50 000 Kč za nemajetkovou újmu /usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 3378/2013/). Žalobce byl z pohledu nákladů řízení tarifně úspěšný zcela - tj. 2x v tarifní částce 50.000,- Kč za nemajetkovou újmu, neboť výsledek řízení projevující se tím, že poškozený dosáhne satisfakce uložením povinnosti škůdce nahradit mu nemateriální újmu, lze hodnotit ve smyslu zásad úspěchu ve věci obdobně jako plný úspěch, byť poškozenému nebylo přiznáno jím požadované plnění v celé jeho výši /k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2707/2013/. Soud mu proto přiznal plnou náhradu nákladů řízení.
55. Žalobci vznikly náklady řízení, které sestávají z:
- zaplaceného soudního poplatku ve výši 6.000,- Kč;
  - odměny za 6x účelně vynaložené úkony právní služby po 5 100 bez DPH (převzetí a příprava zastoupení; žaloba; podání ze dne 7.1.2021 a 18.2.2021; 2x účast na jednání soudu), dle § 6 odst. 1, § 7, § 8 odst. 1, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 1 a), d), g) AT, tj. celkem 37 026 Kč s DPH
  - paušální náhrada hotových výdajů právního zástupce za 6 úkonů právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu á 300,- Kč, tj. celkem 2 178 Kč s DPH
- Tedy celkem 45 204 Kč.
56. Podle § 148 odst. 1 a § 151 odst. 1 o. s. ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků; u žádného z účastníků tyto předpoklady splněny nejsou. Žalobce byl v řízení zcela úspěšný, proto soud zavázal k placení nákladů státu žalovaného v rozsahu 100%. Výše nákladů státu bude specifikována v samostatném usnesení (ke dni vyhlášení rozhodnutí nebylo pravomocně rozhodnuto o všech položkách tvořících náklady státu). Lhůtu k plnění určil soud dle § 160 odst. 1 věta první o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízením exekuce.

Praha 22. února 2021

JUDr. Tomáš Bělohlávek v. r.
soudce